

Komemoracija na Orsuli 19.list 2011.

From: [Željko Kulišić](#)

To: damir.borovcak@zg.t-com.hr

Sent: Wednesday, October 19, 2011 10:02 PM

Subject: Orsula 2011.

PRIOPĆENJE ORSULA 2011. -svim medijima-

Dana 19. listopada u 10,00 sati na Orsuli je održana komemoracija za trinaesticu ubijenih domobrana, koji su stradali prilikom ulaska partizana u Dubrovnik 1944.. Prigodnu molitvu predvodio je don Jozo Njavro, župnik župe sv. Andrije, a vijence su položili predstavnici Županije na čelu s županom Nikolom Dobroslavićem. Gradski vijenac postavljen je bez nazočnosti gradonačelnika, predsjednice GV ili makar jednog od zamjenika gradonačelnika. Zatim su počast ubijenima odali predstavnici Udruge Hrvatski domobran, predsjednici Udruge Daksa 1944-1945 i Društva političkih zatvorenika Dubrovnik, Udruga proisteklih iz Domovinskog rata, kao i članovi obitelji ubijenih domobrana. Na kraju je u spomen na ubijene Konavljane vijenac položio načelnik Općine Konavle Luka Korda, koji se nazočnima obratio dramatičnim govorom. Dubrovački tombunjeri su spuštanje buketa cvijeća niz litice, popratili lombardanjem trombuna.

Trinaestero domobrana popisanih na spomen ploči nije preživjelo ... nitko osim Marka Trtomana koji se oslobodio žice kojom je bio svezan, i neopazice se izvukao iz ruku nemilosrdnih koljača na Orsuli, 19. listopada 1944.

Zahvaljujući njemu istina o počinjenom zločinu nije ostala 'komunistička tajna' kao mnoge druge. Ali prošlo je predugih 50 godina komunizma da bi se obavila komemoracija na Orsuli. Kao i u mnogo puta tijekom svoje burne prošlosti, Dubrovnik je prednjačio, bio prvi, bio najbolji u mnogočemu. Sve do dolaska tkz. 'osloboditelja' iz listopada 1944. godine, kada je na Orsuli likvidirana grupa mladih Konavljana, tek mobiliziranih pripadnika hrvatske vojske, koji su bili zarobljeni od strane pripadnika 10. hercegovačke brigade u Komolcu u Rijeci dubrovačkoj. 19. listopada 1944. su iz zatvora u Karmenu ukrcani u kamion i odvedeni na Orsulu, gdje su ih zlikovci smjestili u drvenu baraku na proširenju, te ih po dvojicu izvodili, ubijali i bacali preko zida niz padinu. Danima nakon tog strašnog zločina mrtva su tijela plutala po moru, ispod gradskih mira. Partizanski zločin na Orsuli bio je zapravo preteća Bleiburga i Križnih putova za stotine tisuća ubijenih Hrvata tijekom i nakon II svjetskog rata.

Kroz pedeset godina terora i patnje, moći i vlasti, komunisti nisu izdali svoje nadređene. Nisu istražili nijedno stratište, a za neprijeporno dokazane zločine nitko nikad nije odgovarao, iako su podignute brojne Tužbe putem nadležnih institucija.

Ni danas 67 godina poslije, od strane štovatelja jugokomunističke partije nema sućuti, nema kajanja. Savjest ne poznaju, jer je jednostavno nemaju. Komemoracije i uljudno odavanje počasti nevinim žrtvama ne prihvaćaju. I dalje nas dijele na 'naše i vaše'. Očito im godi odanost zločinačkoj tvorevini i ideologu JB Titu, kao i nebrojeni počinjeni i prešućeni zločini!

Stoga se predstavnici Udruge Hrvatski domobran s pravom pitaju: 'dokada će Republika Hrvatska tolerirati dvostruka mjerila pojedinih lokalnih političara', koji su

svojim nedolaskom na Orsulu očito stali na stranu partizanskih zločina, smatrajući ih manje 'zločinačkim zločinima'. Prestrašno, ali istinito!

Svim žrtvama komunističkog terora bila laka hrvatska zemlja! S nama su!

Pozdrav iz Dubrovnika
Željko Kulišić, predsjednik HD
zeljko.kulisic@gmail.com

